

[Bøgholm.]

national Solidaritet. Hvis man nu gaar hen og standser dette, maa man have Lov til at sige, at det vilde betegne et straalende Brud med de nordiske Nansen-Traditioner.

Desuden har jeg en ganske enkelt Bemærkning til den højtærede Finansminister, der i sin Egenskab af fungerende Udenrigsminister svarede paa nogle Ting, jeg havde fremdraget i min Finanslovtale. Jeg havde i min Tale givet Udtryk for den Opfattelse, at de Bindinger, Ledelsen af vor Handelspolitik havde ment det nødvendigt at gaa ind paa, mere end een Gang havde gjort det vanskeligt at sikre Raastoftilførsler til Landet, som der maaske ellers havde været Mulighed for at faa. Jeg pegede ganske særlig paa Ruhr-Kul. Den fungerende Udenrigsminister svarede derpaa med at gøre mig opmærksom paa, at Allokationen af Kul foretages paa international Basis i London. Det er jeg naturligvis ganske klar over, men jeg maa have Lov til at svare den højtærede Udenrigsminister, at Forholdet i Øjeblikket i Ruhr er det, at man holder Kul tilbage og ønsker at give Ruhr-Kul til tyske Industrier for gennem Salg af tyske Industrivarer i Udlandet at skabe Mulighed for en Import af Levnedsmidler udefra. Naar Forholdet er dette, vilde der utvivlsonst, hvis ikke Bindinger gjorde eller gør det umuligt, være Mulighed for en Ordning, hvorefter Danmark sendte Levnedsmidler til Ruhr og fik noget af den forøgede Kulproduktion, som vilde følge deraf. Man har jo i den nordtyske Kulkontrol i Ruhr nogle overordentlig interessante statistiske Fremstillinger, der viser, at naar man hæver Levnedsmiddellrationerne dernede, bliver der brudt flere Kul. Jeg kan ikke se rettere end, at der for Danmark vilde være Mulighed for at faa Andel i dette, hvis vi gennem Levnedsmiddelforsendelser derned aabner Muligheder for, at der bliver brudt flere Kul.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Bertel Dahlgaard: Over for det ærede Medlem Hr. Bøgholms mange filosofiske Ræsonnementer vedrørende Spørgsmaalet om den dansk—tyske Grænse staar enkelte Kendsgerninger, nemlig at den dansk—tyske Grænse var den eneste af alle Versaillestraktatens Grænser, der holdt, og dernæst, at i de andre besatte Lande, hvor de andre Versaillesgrænser blev flyttet, der kom det til at ramme disse Landes Ung-

dom forfærdende. Her blev Nordslesvigs Ungdom skaanet, fordi vor Grænse ikke blev flyttet. De, der ikke forstaar at vurdere Betydningen af alt dette, besidder en sjælden Grad af Utaknemmelighed over for de Kræfter, der i 1920 skabte Forudsætningerne derfor.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Bøgholm har Ordet for en kort Bemærkning.

Bøgholm: Jeg synes ikke, at det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard fik bragt noget særlig nyt ind i Diskussionen (*Bertel Dahlgaard:* Nej, der er ikke noget nyt!). Nej, deri giver jeg det ærede Medlem Ret. Det ærede Medlem har naturligvis fuldkommen Ret i at sige, at Danmarks Ungdom, Nordslesvigs Ungdom, blev anderledes behandlet, end Ungdommen blev det i Alsace—Lorraine eller Eupen—Malmédy. Men der er vel ingen, der er i Tvivl om, at dette skyldtes een Ting og kun een Ting, nemlig den almindelige Særstilling, som Danmark nu engang havde. (*Bertel Dahlgaard:* Akkurat, akkurat!). Det glæder mig paa dette Punkt at faa Tilslutning ogsaa fra det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard. Det vil jo ikke lykkes det ærede Medlem at føre noget Bevis for, at denne Særstilling skulde skyldes Grænseafgørelsen af 1920. Den skyldes naturligvis hele Tysklands Politik, og hvis det ærede Medlem mener, at dersom vi havde faaet Flensborg med i 1920, vilde Danmarks Stilling havde været en anden under Besættelsen (*Bertel Dahlgaard:* Selvfølgelig!) — og det er naturligvis det, det ærede Medlem mener —, da maa jeg have Lov at gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det nationalsocialistiske Tyskland jo ingenlunde veg tilbage for at ofre nationale Positioner — man kan tænke paa Befolkningsudvekslingen i Tyrol, man kan tænke paa Tilbagetrækningen af Tyskere fra de baltiske Lande —, saa jeg tror ikke, at der kan føres nogen Art Bevis for, at Flensborg i Danmark fra 1920 vilde have ændret Landets Stilling over for Tyskland.

J. Chr. Jensen: Paa dette sene Tidspunkt er der ingen Grund for mig til at forlænge Debatten meget, men jeg finder dog Anledning til lige at gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen, som skarpt kritiserede det Forslag, som jeg kom med forleden, og som var underbygget med en Erfaring, som det ærede Medlem slet ikke har paa det Omraade. Jeg vil slet ikke anerkende, at hun